N O R A K S T S

Lieta Nr.A42440206

S P R I E D U M S

Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2008.gada 15.maijā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese S.Ozola,

piedaloties pieteicējas – sabiedrības ar ierobežotu atbildību „AHD" pilnvarotajai pārstāvei *L.C.*,
atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Valsts ieņēmumu dienesta pilnvarotajam pārstāvim Jānim Ločmelim,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz sabiedrības ar ierobežotu atbildību „AHD" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2006.gada 9.jūnija lēmuma Nr.19/15860 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienesta (VID) Rīgas reģionālās iestādes darbinieki 2006.gada 28.aprīlī veikuši tematisko pārbaudi (tematiskās pārbaudes akts Nr.4/3180) sabiedrības ar ierobežotu atbildību „AHD" (turpmāk – arī pieteicēja) viesnīcā, Rīgā, Nometņu ielā 62.

2006.gada 9.maijā par pārbaudē konstatēto tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.BE001864.

VID Rīgas reģionālās iestādes direktora vietniece 2006.gada 15.maijā, iepazīstoties ar lietas materiāliem, pārkāpēja paskaidrojumiem, pārkāpuma būtību un raksturu, pieņēmusi lēmumu Nr.F11-BE001864 par pieteicējas saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - LAPK) 155.[1]panta trešās un ceturtās daļas, 156.[2]panta trešās daļas un 166.[2]panta, uzliekot pieteicējai saskaņā ar LAPK 35.pantu naudas sodu Ls500 apmērā, kā arī konfiscējot ar 2006.gada 28.aprīļa mantu un dokumentu apskates un izņemšanas protokolu izņemtās preces.

Nepiekrītot VID Rīgas reģionālas iestādes direktora vietnieces 2006.gada 15.maija lēmumam Nr.F11-BE001864, pieteicēja iesniegusi sūdzību VID ģenerāldirektoram, lūdzot atcelt iepriekš minēto lēmumu.

VID ģenerāldirektors, izskatot pieteicējas sūdzību, pieņēmis lēmumu Nr.19/15860 (turpmāk – Lēmums), ar kuru atstājis negrozītu VID Rīgas reģionālās iestādes direktora vietnieces 2006.gada 15.maija lēmumu Nr.F11-BE001864.

Lēmumā konstatēts turpmāk minētais

[1.1] Pārbaudes laikā VID darbinieki konstatējuši, ka pieteicējas viesnīcā Nometņu ielā 62, Rīgā, atrodas bārs, kurā tiek uzglabātas preces, tai skaitā, akcīzes preces (alus), bez to izcelsmes apliecinošiem dokumentiem. Pieteicēja pārbaudei nevarēja uzrādīt akcīzes preču pavaddokumentu reģistrācijas žurnālu. Pieteicēja nav saņēmusi speciālo atļauju (licenci) alkoholisko dzērienu tirdzniecībai un tai nav elektroniskās kases aparāta.

[1.2] Pieteicēja, uzglabājot preces bez pavaddokumentiem, nav ievērojusi Ministru kabineta 2003.gada 25.jūnija noteikumu Nr.339 „Noteikumi par stigrās uzskaites preču pavadzīmēm-rēķiniem" (turpmāk – MK noteikumi Nr.339)3.punktu.

[1.3] LAPK 155.[1] panta ceturtajā daļā noteikts, ka par preču uzglabāšanu vai pārvietošanu bez preču pavadzīmēm vai pavaddokumentiem (..), uzliek naudas sodu (..) juridiskām personām līdz 3000 latiem, konfiscējot šīs preces vai bez konfiskācijas.

[2] Administratīvajā rajona tiesā 2006.gada 10.jūlijā saņemts pieteicējas pieteikums par Valsts ieņēmumu dienesta 2006.gada 9.jūnija lēmuma Nr. 19/15860 atcelšanu. Pieteikumā norādīts tālāk minētais.

[2.1] Pieņemot Lēmumu par pieteicējas saukšanu pie administratīvas atbildības, netika ņemti vērā, ka tematiskās pārbaudes aktā Nr.4/3180 nav atspoguļots, ka pieteicējas viesnīcā notiek akcīzes preces – alus tirdzniecība, un pieteicējas amatpersonas 2006.gada 8. un 15.maijā iesniegtie paskaidrojumi par to, ka

1) prece – alus nepieder pieteicējai, bet tas ir iegādāts *S.T.* personīgajam patēriņam un tika paredzēts izlietot ģimenes jubilejas svinībām;

2) pieteicēja neveica un neveic nekādas darbības ar akcīzes precēm un līdz ar to uzņēmumam nav nepieciešama licence akcīzes preču tirdzniecībai un nav ieviests akcīzes preču pavaddokumentu reģistrācijas žurnāls;

3) personīgajam patēriņam *S.T.* iegādājās arī pārējo pārtikas preci, kura tika aprakstīta tematiskās pārbaudes laikā un atstāta atbildīgā glabāšanā Nometņu iela 62, Rīgā.

[2.2] Pieteicēja nepiekrīt, ka Lēmumā minēti pārkāpumi atbilstu LAPK 155.[1]panta trešajai daļai un ceturtajai daļai, 156.[2]panta trešajai daļai un 166.[2]pantam, jo: 1) viesnīcā netiek tirgota akcīzes prece vai cita veida prece bez to izcelsmes pavaddokumentiem; 2) viesnīcā netiek tirgota akcīzes prece, bet tiek sniegti pakalpojumiem; 3) uzņēmumam saimnieciskās darbības veikšanai – viesnīcas pakalpojumu sniegšanai nav nepieciešama speciāla atļauja (licence).

[3] Administratīvajā rajona tiesā 2006.gada 3.augustā saņemts Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk –VID) paskaidrojums par pieteikumu. VID uzskata pieteikumu par nepamatotu un noraidāmu, norādot tālāk minētos

argumentus.

[3.1] Kā izriet no lietas materiāliem, tematiskās pārbaudes laikā VID darbinieki konstatējuši, ka pieteicējas viesnīcā Nometņu ielā 62, Rīgā, atrodas bārs (uz sienas ir izkārtne ,,Anda bārs"), kurā tiek uzglabātas preces, t.sk., akcīzes preces (alus), bez to izcelsmi apliecinošiem dokumentiem. Pārbaudes laikā klātesošā darbiniece informēja, ka preces tiek pārdotas viesnīcas klientiem. Pieteicēja pārbaudei nevarēja uzrādīt akcīzes preču pavaddokumentu reģistrācijas žurnālu. Pieteicēja nav saņēmusi speciālo atļauju (licenci) alkoholisko dzērienu tirdzniecībai un tai nav elektroniskā kases aparāta.

[3.2] Tāpat pārbaudē konstatēts, ka pieteicēja, uzglabājot preces bez pavaddokumentiem, nav ievērojusi MK noteikumi Nr.339 3.punktu, kas nosaka, ka pavadzīme-rēķins ir attaisnojuma dokuments, ar kuru nodokļu maksātājs precīzi un pilnīgi dokumentāri noformē preču izsniegšanas un saņemšanas darījumu. Minēto noteikumu 5.punktā noteikts, ka pavadzīme-rēķins apliecina preču izcelsmi un piederību. Tas lietojams par attaisnojuma dokumentu grāmatvedībā un kā rēķins maksai par piegādātajām precēm.

Ar lēmumu pieteicējai tika uzlikts naudas sods Ls500 apmērā, kā arī tika konfiscētas ar 2006.gada 28.aprīļa mantu un dokumentu apskates un izņemšanas protokolu izņemtās preces.

Šajā gadījumā arī pieteicēja savā sūdzībā nenoliedz, ka pārbaudes laikā konfiscētās preces bez pavaddokumentiem ir atradušās pieteicējas viesnīcā Nometņu ielā 62, Rīgā, vienkopus vienā telpā, kurā atrodas izkārtne ,,Anda bārs". Tāpēc lietā nav nozīmes apstāklim, kā tiek nosaukta telpa, kur atradās uzglabātās preces. Tāpat lietas izskatīšanu neietekmē mantu un dokumentu apskates un izņemšanas protokolā noteiktā preču vērtība. Kā papildus pierādījums tam, ka preces ir iegādātas pieteicēja saimnieciskajai darbībai, ir vērtējams apstāklis, ka daļai preču, kas atradās telpā ar izkārtni ,,Anda bārs", pieteicēja varēja uzrādīt preču izcelsmi apliecinošus dokumentus.

[3.3] Lietas izskatīšanas laikā netika konstatēti atbildību mīkstinoši vai pastiprinoši apstākļi. Pieņemot lēmumu par saukšanu pie administratīvās atbildības, tika izvērtēts pārkāpuma raksturs un sabiedriskā bīstamība.

Līdz ar to pie apstākļiem, ka lieta satur pierādījumus par administratīvajiem pārkāpumiem, kas izdarīti pēc LAPK. 155.[1]panta trešās un ceturtās daļas, 156.[2]panta trešās daļas un 166.[2]panta un, ka, pieņemot lēmumu par saukšanu pie administratīvās atbildības, ir izvērtēti visi apstākļi kopumā, secināms, ka noteiktais sods ir uzskatāms par samērīgu ar izdarīto pārkāpumu.

[4] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāve prasījumu uzturēja, atsaucoties uz pieteikumā ietvertajiem argumentiem.

[5] Tiesas sēdē atbildētāja pārstāvis prasījumu neatzina, atsaucoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumos norādītajiem apsvērumiem.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, noklausoties procesa dalībnieku paskaidrojumus un izvērtējot lietā esošos materiālus, atzīst, ka pieteikums ir apmierināms.

[7] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma (turpmāk - APL) 103.pantu administratīvā procesa tiesā būtība ir tiesas kontrole pār iestādes izdota administratīvā akta vai iestādes faktiskās rīcības tiesiskumu vai lietderības apsvērumiem rīcības brīvības ietvaros. Savukārt, atbilstoši minētā panta trešajai daļai, tiesa administratīvajā procesā noskaidro, vai administratīvais akts un iestādes faktiskā rīcība atbilst APL noteikumiem un citām tiesību normām.

Administratīvā akta, kas saistīts ar administratīvā pārkāpuma lietu, izdošana saistīta arī ar LAPK noteiktā procesa ievērošanu.

[8] Tiesa lietā konstatē šādus faktiskos apstākļus;

[8.1] VID Rīgas reģionālā iestāde 2006.gada 28.aprīlī sastādījusi tematiskās pārbaudes aktu Nr.4/3180, kurā konstatējusi, ka SIA „AHD" juridiskajā adresē Nometņu ielā 62, Rīgā, - viesnīcā par sniegtā pakalpojuma iekasēto summu netiek izsniegts darījuma apliecinošs dokuments; EKA pakalpojumu sniegšanas vietā nav uzstādīts; samaksa par pakalpojumu tiek iekasēta arī eiro; pārbaudes laikā netika uzrādīti nekādi dokumenti; viesnīcas bārā tirdzniecības vietā atrodas akcīzes preces (alus) un atspirdzinošie dzērieni bez izcelsmes dokumentiem, kā arī netika uzrādīts preču dokumentu reģistrācijas žurnāls un licence alkoholisko dzērienu tirdzniecību (*lieta 18.lapa*);

[8.2] Ar 2006.gada 28.aprīļa Mantu un dokumentu apskates un izņemšanas protokolu izņemtas mantas (alus, minerālūdens, dzēriens Coca-Cola, saldēti kartupeļi, tējas paciņas, šķīstošā kafija) (*lietas 26.lapa*);

[8.3] 2006.gada 9.maijā sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.BE 001864 par to, ka 2006.gada 28.aprīlī, veicot SIA „AHD" viesnīcā pakalpojumu sniegšanas un darbības ar akcīzes precēm tematisko pārbaudi, konstatētas preces bez preču izcelsmi apliecinošiem dokumentiem (alus „Zelta" 28gab., alus „Carlsberg" 16gab., minerālūdens „Mangaļi" gāzēts 0,5l – 16gab., minerālūdens „Mangaļi" negāzēts 0,5l – 28gab., minerālūdens „Mangaļi" 1,5l – 4gab., „Coca-Cola" 0,5l – 8gab., kartupeļi fri – 1 iepakojums, tēja „Pikvik" 5gab., kafija šķīstošā – 30 porcijas). Klātesošā darbiniece informējusi, ka prece tiek realizēta viesnīcas klientiem pēc pieprasījuma. Pārbaudes laikā nevarēja uzrādīt akcīzes preču pavaddokumentu reģistrācijas žurnālu. Viesnīcā tirgo preces (alkoholiskos dzērienus – alu) bez speciālas atļaujas (licences) un elektroniskā kases aparāta.

SIA „AHD" nav ievērojusi MK noteikumu Nr.339 3., 5., 27.[1] punkta, Ministru kabineta 2005.gada 30.augusta noteikumu Nr.662 „Akcīzes preču

aprites kārtība" (turpmāk – MK noteikumi Nr.662) 12., 69.,78.punkta un Alkoholisko dzērienu aprites likuma 3.panta 2.punkta un 6.panta 7.punkta prasības, par ko paredzēta atbildība LAPK 155.[1]panta trešajā un ceturtajā daļā, 156.[2]panta trešajā daļā un 166.[2]pantā (*lietas 31.-32.lapa*).

[8.4] 2006.gada 15.maijā VID Rīgas reģionālās iestādes direktora vietniece, izskatot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, pieņēmusi lēmumu Nr.F11-BE 001864, ar kuru nolēmusi par administratīvo pārkāpumu pēc LAPK 155.[1]panta ceturtās daļas SIA „AHD" piemērot naudas sodu Ls100 apmērā, konfiscējot aprakstīto mantu, kurai netika uzrādīti dokumenti; par administratīvo pārkāpumu pēc LAPK 155.[1]panta trešās daļas SIA „AHD" piemērot naudas sodu Ls100 apmērā; par administratīvo pārkāpumu pēc LAPK 156.[2]panta trešajā daļas SIA „AHD" piemērot naudas sodu Ls300 apmērā; par administratīvo pārkāpumu pēc LAPK 166.[2]panta SIA „AHD" piemērot naudas sodu Ls500 apmērā.

Saskaņā ar LAPK 35.pantu SIA „AHD" piemērot naudas sodu Ls500 apmērā, konfiscējot aprakstīto mantu, kurai netika uzrādīti izcelsmes dokumenti (*lietas 43.-44.lapa*).

[8.5] VID ģenerāldirektors, izskatot pieteicējas apstrīdēšanas iesniegumu, pieņēmis Lēmumu, ar kuru atstājis spēkā VID Rīgas reģionālās iestādes direktora vietnieces 2006.gada 15.maija lēmumu Nr.F11-BE 001864 (*lietas 40.-42.lapa*).

[9] No pieteikumā ietvertajiem argumentiem tiesa konstatē, ka lietā ir strīds par to, vai pieteicējas darbībās konstatējamas administratīvo pārkāpumu pazīmes, kas paredzētas LAPK. 155.[1]panta trešajā un ceturtajā daļā, 156.[2]panta trešajā daļā un 166.[2]pantā.

[10] Atbilstoši LAPK 243.panta noteikumiem, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Savukārt LAPK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

[11]] Komercdarbība saskaņā ar Komerclikuma 1.panta otro daļu ir

atklāta saimnieciskā darbība, kuru savā vārdā peļņas gūšanas nolūkā veic komersants. Komercdarbība ir viens no uzņēmējdarbības veidiem. Savukārt saimnieciskā darbība saskaņā ar Komerclikuma 1.panta trešo daļu ir jebkura sistemātiska, patstāvīga darbība par atlīdzību. Saskaņā ar likuma „Par uzņēmējdarbību" (spēkā līdz 2006.gada 19.maijam) uzņēmējdarbība ir ilgstoša vai sistemātiska ekonomiskā darbība un kapitāla ieguldīšana, kas vērsta uz preču ražošanu, realizāciju, darbu izpildi, tirdzniecību, pakalpojumu sniegšanu nolūkā iegūt peļņu.

Saskaņā ar LAPK 166.^{2} pantu par komercdarbības uzsākšanu bez reģistrēšanas vai bez speciālās atļaujas (licences), izziņas vai atļaujas, ja tās nepieciešamību nosaka likums vai Ministru kabineta noteikumi, (..) – uzliek naudas sodu (..) juridiskajām personām – no 500 līdz 3000 latiem, konfiscējot administratīvā pārkāpuma priekšmetus un izdarīšanas rīkus vai bez konfiskācijas.

Tiesas ieskatā, lai konstatētu LAPK 166.^{2} panta pārkāpumu, nepieciešams konstatēt, ka persona peļņas gūšanas nolūkā ir uzsākusi atklātu saimniecisko darbību un to uzsākusi bez reģistrēšanas vai bez licences, izziņas vai atļaujas saņemšanas.

Lietā nav strīda par to, ka pieteicējai nav speciālas atļaujas (licences) akcīzes preču tirdzniecībai, kas izsniegta atbilstoši MK noteikumu Nr.662 prasībām.

Lietā nav strīda arī par to, ka 2006.gada 28.aprīlī pieteicējas viesnīcas telpās Nometņu ielā 62, Rīgā, atradās akcīzes prece - alkoholiskais dzēriens (alus).

Pieteicēja sūdzībā VID un pieteikumā norādījusi, ka par akcīzes preču tirdzniecību lietā nav sniegti jebkādi paskaidrojumi, kā arī norādījusi, ka šī prece (alus) bija paredzēts fiziskās personas S.Taures personīgajam patēriņam (*skat. lietas 4.-7.lapa; 9.-12.lapa*)

[12] Tiesas ieskatā ar administratīvās lietas materiāliem nav pierādīts fakts, ka SIA „AHD" būtu izdarījusi LAPK 166.^{2} pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu, proti, nav pierādīta pieteicējas komercdarbības uzsākšana - sistemātiska, patstāvīga darbība par atlīdzību, peļņas gūšanas nolūkā, bez speciālās atļaujas (licences). No lietā esošajiem pierādījumiem nav konstatēts, ka kāda persona būtu nopirkusi akcīzes preces – alkoholiskos dzērienus (alu), lietā nav kontroles pirkuma apliecinoša fakta. Tādējādi tiesas ieskatā no lietā esošajiem materiāliem nav secināms pieteicējas kā juridiskas personas nolūks tās pakalpojumu sniegšanas vietā atrastās alkoholisko dzērienu (alus) vienības pārdot un gūt peļņu. Tikai no fakta, ka viesnīcā atradās alkoholiskie dzērieni, nevar secināt komercdarbības veikšanu bez speciālās atļaujas (licences).

Apstāklis, uz ko atbildētājs Lēmumā atsaucies, ka viesnīcas darbinieces pārbaudes laikā sniegusi informāciju par to, ka preces tiek pārdotas viesnīcas klientiem, lietā nav pierādīts ar kādu no LAPK 243.pantā pieļautajiem pierādīšanas līdzekļiem. Līdz ar to tiesa piedod

ticamību pieteicējas norādītajam, ka viesnīcā konstatētās akcīzes preces bija iegādātas un paredzētas izlietot S.Taures personīgajām vajadzībām.

[13] Saskaņā ar LAPK 155.[1] panta trešo daļu par šā panta pirmajā (par noteiktās preču saņemšanas (iepirkšanas) dokumentu noformēšanas vai preču (pakalpojumu) uzskaites kārtības neievērošanu uzglabāšanas, tirdzniecības vai pakalpojumu sniegšanas vietās) un otrajā daļā (par noteiktās preču pavadzīmju vai pavaddokumentu uzskaites, saglabāšanas, noformēšanas vai lietošanas kārtības neievērošanu, kā arī par normatīvajos aktos noteikto preču pavadzīmju vai pavaddokumentu aprites kārtību reglamentējošo prasību neievērošanu) paredzētajiem pārkāpumiem, ja tie saistīti ar precēm, kas apliekamas ar akcīzes nodokli, - uzliek naudas sodu (..) juridiskajām personām – līdz 3000 latiem, konfiscējot šīs preces vai bez konfiskācijas.

Saskaņā ar LAPK 155.[1] panta ceturto daļu par preču uzglabāšanu vai pārvietošanu bez preču pavadzīmēm vai pavaddokumentiem, izņemot normatīvajos aktos tieši paredzētos gadījumus, – uzliek naudas sodu (..) juridiskajām personām – līdz 3000 latiem, konfiscējot šīs preces vai bez konfiskācijas.

Saskaņā ar LAPK 156.[2] panta trešo daļu par šā panta pirmajā daļā (par noteikumiem atbilstošu nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu neuzstādīšanu un neizmantošanu kases un norēķinu operāciju veikšanai vietās, kur to nepieciešamību nosaka normatīvie akti) paredzētajām darbībām, ja tās izdarītas vietās, kur tirgo ar akcīzes nodokli apliekamās preces, - uzliek naudas sodu (..) juridiskajām personām – no 300 līdz 3000 latiem, konfiscējot ar akcīzes nodokli apliekamās preces, kas atrodas tirdzniecības (realizācijas) vietās un ar tām iekšējā saistībā esošajās telpās, vai bez konfiskācijas.

Ņemot vērā, ka lietā nav pierādījumu šā sprieduma [11] punktā minētajiem apstākļiem (administratīvā pārkāpuma sastāva esamībai), lai pieteicēju sauktu pie administratīvās atbildības pēc LAPK 166.[2] pantā, līdz ar to pieteicējas rīcībā nav saskatāmas arī LAPK 155.[1]panta trešajā un ceturtajā daļā un 156.[2]panta trešajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma pazīmes.

[14] Saskaņā ar LAPK 239.panta 1.punktu lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

Pastāvot un tiesiskajiem apstākļiem, tiesa atzīst, ka Valsts ieņēmumu dienesta 2006.gada 9.jūnija lēmums Nr.19/15860 ir atceļams un lietvedība minētajā administratīvā pārkāpuma lietā saskaņā ar LAPK 239.panta 1.punktu ir izbeidzama.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 258.pantu un 289.-291.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 239.panta 1.punktu, tiesa

nosprieda

apmierināt sabiedrības ar ierobežotu atbildību „AHD” pieteikumu.

Atcelt Valsts ieņēmumu dienesta 2006.gada 9.jūnija lēmumu Nr.19/15860 ar tā pieņemšanas dienu un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Spriedums sastādīts 2008.gada 15.maijā.

Tiesnese (*paraksts*) S.Ozola

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnese _____ S.Ozola
Rīgā, 2008.gada 15.maijā